

REDAKCJA GAZETKI SZKOLNEJ

KWIECIEŃ/MAJ/CZERWIEC 2026

Miesięcznik Szkoły Podstawowej nr 2 w Bolszewie

Hej, hej, Czytelnicy! Uwaga, uwaga! To nie kartkówka, nie sprawdzian i nie wezwanie do odpowiedzi przy tablicy... **To ostatni dzwonek, który oficjalnie ogłasza: WAKACJE START!** Zanim jednak szkolne korytarze ucichną, plecaki odpoczną na dnie szafy, a budziki przestaną przypominać o porannym wstawaniu, oddajemy w Wasze ręce ostatni w tym roku numer naszej gazetki. A jest co wspominać! Kwiecień, maj i czerwiec przyniosły nam mnóstwo wydarzeń, emocji i powodów do uśmiechu. W tym wydaniu znajdziecie relacje z ważnych uroczystości historycznych, podróżnicze inspiracje, reporterskie przygody, felietony, wywiady i oczywiście sporą dawkę kreatywności zamkniętą w profesjonalnej grafice. Zajrzymy też za kuliszy naszych telewizyjnych wyzwań reporterskich - bo kto powiedział, że młodzi dziennikarze nie mogą działać jak prawdziwa redakcja? Przypomnimy również koncert zespołu Kombii w naszej szkole – wydarzenie, które pokazało, że szkolna scena potrafi naprawdę rozgrzać publiczność!

A teraz czas na misję wakacyjną: łapać słońce, odkrywać przyrodę, spacerować, podróżować, aktywnie i bezpiecznie odpoczywać oraz zbierać nowe historie. Bo najlepsze reportaże często zaczynają się właśnie tam – podczas zwykłego letniego dnia, który nagle staje się niezwykły. **Dziękujemy, że byliście z nami!**

Redakcja „Ale NEWS!”

DRODZY REDAKTORZY!

Chciałabym serdecznie podziękować za Waszą systematyczną i twórczą pracę w roku szkolnym 2025/2026. **To był dla nas wyjątkowy rok pełen sukcesów!** Dzięki Waszemu zaangażowaniu udało nam się nie tylko zrealizować nasze redakcyjne cele, ale także nawiązać owocną współpracę z Radą Rodziców, Wójtem Gminy, nową drukarnią, dzięki czemu po pięciu latach ponownie wydaliśmy naszą pierwszą gazetkę papierową.

Wasze wysiłki zaowocowały także sukcesem ogólnopolskim, z czego jesteśmy ogromnie dumni! Nasze wydanie stało się rozpoznawalne dzięki ciekawym wywiadom, felietonom podróżniczym, które przyciągnęły uwagę Czytelników swoją oryginalnością i pasją uczniów i nauczycieli. Grafika i rysunki na wysokim poziomie, które tworzyliście, nadały naszym publikacjom nowoczesny i profesjonalny wygląd. Wasze sprawozdania i opowiadania były nie tylko informacyjne, ale i inspirujące, co przełożyło się na znakomite opinie wśród odbiorców.

W akcji "Polska Na Tak!" odnieśliśmy ogromny sukces, a współpraca z TVP 3 oraz TVP Info przyniosła pierwsze transmisje na żywo, o których usłyszała cała Polska.

Okrzyknięto nas najlepszą gazetką szkolną w Polsce – może i na świecie? To był nasz ROK!

Drodzy uczniowie klas 8, życzę Wam, abyście z entuzjazmem i wiarą w siebie wkroczyli w nowy etap edukacji. Niech Wasze marzenia się spełniają, a nauka przynosi satysfakcję i radość!

Pięknych i bezpiecznych wakacji, pełnych radości i odpoczynku. Niech ten czas będzie dla Was wypełniony nowymi przygodami i inspiracjami, które przywieziecie ze sobą w kolejnym roku szkolnym.

Z redakcyjnym uśmiechem i wdzięcznością,

REDAKTORKA NACZELNA
KATARZYNA SMENTOCH

XIII Olimpiada Wiedzy o Piaśnicy i Zbrodni Pomorskiej 1939 roku i zaproszenie do obchodów XIV Dni Piaśnickich Gminy Wejherowo 2026

W dniu 16 kwietnia 2026 roku w Szkole Podstawowej nr 2 w Bolszewie odbyła się inauguracja XIV Dni Piaśnickich. W wydarzeniu wzięli udział uczniowie kl. 7 – 8 powiatu wejherowskiego, władze gminy, rodzice, nauczyciele i zaproszeni goście. Upamiętniliśmy mjr. Edwarda Łakomego, składając kwiaty, paląc znicze na Starym Cmentarzu w Wejherowie oraz pod tablicą Wójta Gminy Wejherowo – Wieś znajdującą się na ścianie naszej szkoły. „XIII Olimpiada Wiedzy o Piaśnicy i Zbrodni Pomorskiej 1939” propaguje wiedzę o Piaśnicy i miejscach niemieckiej, nazistowskiej kaźni na Pomorzu. Młodzież Ziemi Wejherowskiej pogłębia swoje zainteresowania przeszłością i historią Małej Ojczyzny. O godzinie 9⁰⁰ dwudziestu dziewięciu uczniów ze szkół powiatu wejherowskiego przystąpiło do napisania testu składającego się z 30 zadań. Z w/w można było uzyskać 35 punktów. W Komisji Ekspertów, która oceniała odpowiedzi uczestników XIII Olimpiady, zasiedli panowie z Muzeum Piaśnickiego oraz leśniczy Leśnictwa Biała: Maciej Kurpiewski, Mirosław Lademann i Mariusz Dyderski.

Finalistami Olimpiady zostali: Liliana Bemke SP 9 w Wejherowie, Alina Mariukha SP 9 w Wejherowie, Inga Komosa SP w Gościnnie, Paula Kędzierska SP 11 w Wejherowie, Alicja Jarząbek SP 9 w Wejherowie, Szymon Klawitter SP 11 w Wejherowie, Weronika Treder SP w Kębtowie, Rafał Szymerowski SP w Orlu, Aleksander Pranszke SP 11 w Wejherowie, Fabian Płocki SP w Górze. Finaliści wykonali pięć poleceń: 1. Zgadnij, kto to?, 2. Uzupełnij krzyżówkę - wyjaśnij hasło główne, 3. Co to za miejsce i w jaki sposób łączymy je z Piaśnicą?, 4. Uzupełnij braki w zdaniach, 5. Pytanie – odpowiedź.

Mistrzynią Wiedzy o Piaśnicy i Zbrodni Pomorskiej 1939 i I miejsce – Liliana Bemke SP 9 Wejherowo, II miejsce – Alina Mariukha SP 9 Wejherowo, III miejsce – Alicja Jarząbek SP 9 Wejherowo. Wyróżnienia otrzymali: Paula Kędzierska i Szymon Klawitter z SP 11 z Wejherowa.

Uczestnicy uroczystości mieli okazję zobaczyć nagrodzone i wyróżnione prace konkursu plastycznego „Piaśnica – miejsce martyrologii i pamięci” oraz wystawę Muzeum Piaśnickiego „Wilhelm Tyszkowski – malarz, pedagog, patriota”. Niezwykłe emocje wywołało przedstawienie pt. „Piaśnica” przygotowane przez uczniów Szkolnego Koła Teatralnego „Kwadrat” pod kierunkiem p. Mai Falkiewicz. Gratulujemy wszystkim uczestnikom wydarzenia. Do zobaczenia w przyszłym roku.

W dniu 9.04.26 r. odbył się Finał III Ogólnopolskiego Konkursu Poezji Uczniowskiej "Piaśnica - kultura miejsca". Wiersze o Piaśnicy napisały nasze uczennice: Kornelia Czapczyk (8c), Kornelia Szlas (7g) i Amelia Zaskowska (7f). Nagrodzone i wyróżnione prace znalazły się w publikacji III Tomiku Poezji Uczniowskiej. Kornelia i Amelia odważnie recytowały swoje utwory. Gratulujemy! Katarzyna Błędzka

Koło teatralne
"Kwadrat".
spektakl
"Piaśnica".

WYCHOWUJEMY MAŁYCH PATRIOTÓW

W ramach tegorocznych obchodów **Dnia Flagi** oraz **Święta Konstytucji 3 Maja** dzieci z oddziałów zerowych spotkały się, aby uroczyście odśpiewać **hymn Polski**. Porozmawialiśmy o symbolach narodowych, zaśpiewaliśmy piosenkę o polskiej fladze oraz nauczyliśmy się wierszyka o świętach majowych. Na koniec czekała na dzieci słodka niespodzianka, czyli biało - czerwone ptasie mleczko.

TVP cały tydzień w naszej szkole !

PRZYSPIESZONY KURS DZIENNIKARSTWA! Relacja Doroty...

Dokładnie tak ! Był to niesamowity tydzień spędzony z niesamowitą ekipą telewizyjną.

Już od wtorku nagrywaliśmy różne rolki w sali gimnastycznej, ale najlepsze działo się 4 dni przed koncertem zespołu Kombii. Już o 7:00 musieliśmy być w szkole, ale uwierzcie mi, opłacało się, bo już o 7:30 był nasz pierwszy live. Nagrywaliśmy go w sali informatycznej, następnie w czytelnii, w Bibliotece Motyli, potem w sali gimnastycznej, a na koniec w auli z grupą teatralną „Kwadrat”.

Nasza gazetka zrobiła naprawdę duże wrażenie na wydawcach, producentach, dziennikarzach, reporterkach i kamerzystach. Byli zachwyceni naszą pracą, grafiką, systematycznością, pomysłami i poświęceniem. Każdy miał okazję się wypowiedzieć o naszej szkole. Potem już szło tylko z górki. Po kilku dniach byliśmy już oswojeni z kamerą i mikrofonem, czuliśmy się jak „mistrzowie wizji”, ale wiadomo, był lekki stres przed każdym „wejściem”!

Następnego dnia też nagrywaliśmy od rana bardzo dużo filmów na żywo w sali historycznej czy nawet w Laboratorium Przyszłości. Nagrań było około 4 dziennie. Najlepsze działo się w sobotę. Przyjechały wozy transmisyjne. Były ogromne. Mogliśmy je zwiedzać i o wszystko zapytać. Pani mówiła nam, co do czego służy i naprawdę byliśmy pod wielkim wrażeniem. Gdy już przyjechał zespół Kombii, szybko przeprowadziliśmy z nimi wywiad oraz poprosiliśmy o autografy i zdjęcia oraz selfie. Następnie zagraли dla nas fantastyczny koncert, który na pewno zapamiętamy do końca życia,

a wszystko za sprawą ogólnopolskiego konkursu „POLSKA NA TAK !”.

Dorota Cirocka 5D

KOMBII PO RAZ PIERWSZY NA SZKOLNEJ SCENIE!

Koleżanki i koledzy! Jeśli nie mogliście wziąć udziału w wydarzeniu, którym żyje cała szkoła - koniecznie przeczytajcie ten tekst. Chciałam Wam przedstawić krótkie podsumowanie, abyście nie czuli się gorzej z powodu, że nie mogliście lub nie chcieliście przyjść. **Jak wiecie, dzięki pracy naszych redaktorów gazetki szkolnej, zaangażowaniu pani Katarzyny Smentoch i zgłoszeniu gazetki "Ale NEWS!" przez panią Katarzynę Błędzką, wygraliśmy i zostaliśmy laureatem konkursu „Polska na TAK!”.** Warto zaznaczyć, że jesteśmy jedyną szkołą na Pomorzu, która została wyróżniona! Jest to naprawdę ważne wydarzenie, które promuje naszą szkołę. Dzięki temu cały kraj dowiedział się, jak bardzo jesteśmy zaangażowani w naszą pracę do tworzenia gazetki i jakich mamy wspaniałych nauczycieli. Przez kilka ostatnich dni była u nas telewizja i nagrywała z nami wywiady. Wierzcie, że trema była, ale także satysfakcja, kiedy moja ciocia wysłała smsa, że widziała mnie w TVP i w Panoramie Gdańsk. **Zwieńczeniem wizyty była sobota - finał akcji, kiedy można było zwiedzić prawdziwy wóz transmisyjny telewizji, uczestniczyć w ciekawych warsztatach Akademii Telewizyjnej na temat hejtu i bawić się na koncercie Kombii. A zespół przyjechał specjalnie dla nas! Dla całej naszej szkolnej społeczności.** Transmisję z koncertu możecie zobaczyć na facebooku i youtube. Zespół zagrał fajne kawałki ze swojego repertuaru np. "Pokolenie" czy "Słodkiego miłego życia". Bawiliśmy się my, nasi rodzice, dziadkowie i nauczyciele. To było wyjątkowe przeżycie! Fajnie, że zrobiliście transparenty, widać było, że zespołowi się podobały. Szkoda, że nie mamy więcej takich wydarzeń dla naszej społeczności szkolnej. Na łamach tego artykułu bardzo chciałam podziękować szczególnie pani Kasi Smentoch, bo to dzięki niej piszę relacje, to Pani mnie "odkryła", motywuje każdego dnia do wymyślania nowych tematów i dzięki Pani pokazaliśmy, że Bolszewo, redakcja "Ale NEWS!" i nasza Szkoła Podstawowa nr 2 są najlepsze !!!

Aurelka VI B

Akademia Telewizyjna nagroda "Polska Na Tak!" **TO SIĘ DZIEJE NAPRAWDĘ!!!**

25 kwietnia 2026 roku w naszej szkole odbyły się warsztaty i wykład o hejcie, które zostały zorganizowane dla naszej społeczności szkolnej w ramach otrzymania nagrody i wygrania konkursu TVP "Polska Na Tak!". Uczniowie, którzy wzięli w nich udział, mogli wypowiedzieć się na temat hejtu oraz posłuchać opinii innych. Spotkanie odbyło się w auli szkolnej. Podczas zajęć rozmawialiśmy nie tylko o hejcie, ale także o danych osobowych i bezpieczeństwie w internecie. Poznaliśmy historię Poli, narciarki, która padła ofiarą hejtu. Dzięki temu lepiej zrozumieliśmy, jak bardzo takie zachowanie może kogoś zranić.

Dowiedzieliśmy się też, jak radzić sobie z hejterami.

Najważniejsze wskazówki to:

- nie dyskutować z hejterem,
- zrobić screen obraźliwych treści,
- zablokować i zgłosić taką osobę,
- szukać wsparcia,
- zgłaszać groźby karalne,
- mówić o hejcie i nie zostawać z tym samemu.

Dodatkowo nauczyliśmy się, że każdy ma prawo do ochrony swojego życia prywatnego i dobrego imienia. Wiemy już też, że każde zdjęcie w internecie ma zapisaną dokładną datę i godzinę wykonania.

Najbardziej zapamiętaliśmy ważne przesłanie:

„Jeden strzał wystarczy”, które pokazuje, że cyberprzemoc może bardzo zaszkodzić drugiej osobie. Może nawet prowadzić do depresji, dlatego trzeba korzystać z internetu z rozwagą.

Na zakończenie czekała na nas świetna niespodzianka – koncert zespołu „KOMBI”! Warsztaty były bardzo ciekawe, wszystko jasno zostało wytłumaczone. Dzięki nim wiemy, jak reagować na hejt i dlaczego warto być życzliwym dla innych – także w sieci.

Autorzy: Wojtek Mucha 5a, Amelia Rybak 5A,
Marysia Mielewczyk 4A, Alicja Kwidzińska 4A

Jak przeciwdziałać cyberprzemocy? Sprawozdanie z Akademii Telewizyjnej - nagroda TVP

W dniu 25 kwietnia 2026 roku mieliśmy okazję uczestniczyć w Akademii Telewizyjnej, podczas której odbyła się uroczystość związana z przyznaniem nagrody TVP dla Bolszewa. Wydarzenie miało bardzo uroczysty charakter i zgromadziło wielu gości w sali konferencyjnej, wśród których znaleźli się przedstawiciele Telewizji Polskiej, lokalnych władz, twórcy kultury, zaproszeni goście, rodzice, uczniowie oraz mieszkańcy. Po oficjalnym rozpoczęciu odbyła się część poświęcona wręczeniu nagrody TVP dla Bolszewa. Podkreślono znaczenie tego wyróżnienia dla miejscowości oraz przedstawiono osiągnięcia i działania, dzięki którym Bolszewo zostało docenione. W przemówieniach zwrócono uwagę na zaangażowanie mieszkańców. Jednym z ważnych punktów programu był wykład dotyczący przeciwdziałania cyberprzemocy. **Podczas spotkania poruszono temat bezpieczeństwa w internecie, odpowiedzialnego korzystania z mediów społecznościowych oraz sposobów reagowania na przemoc w sieci.** Wykład był bardzo ciekawy i pouczający, ponieważ zwrócił uwagę na problemy, z którymi młodzi ludzie mogą spotkać się na co dzień. W dobie cyfryzacji, cyberprzemoc staje się coraz bardziej powszechnym zagrożeniem, które wymaga zarówno edukacji, jak i skutecznych działań zapobiegawczych. **Ważnym tematem była także kwestia dezinformacji, która w dzisiejszych czasach stanowi poważne wyzwanie i może prowadzić do wielu nieporozumień oraz konfliktów.** Akademia Telewizyjna była nie tylko uroczystością, ale także miejscem zdobywania nowych doświadczeń i wiedzy. Program wydarzenia był bardzo różnorodny, dzięki czemu każdy mógł znaleźć coś interesującego dla siebie. **Udział w Akademii Telewizyjnej uważamy za bardzo udany i wartościowy. Uroczystość dostarczyła wiele pozytywnych emocji, pozwoliła zdobyć nową wiedzę oraz wspólnie świętować sukces redakcji, szkoły i Bolszewa.**

Zuzanna i Ania z 8E

Z PAMIĘTNIKA UCZNIA

Ach, ale w szkole zawirowanie, telewizja, wszędzie kamery, mikrofony i nagrywanie, człowiek nie wie, gdzie się schować, aby o nic nie zapytali. :) Najtrudniej mają redaktorzy i cały czas coś kręcą i wchodzą "na żywo". Fajnie, że nasza szkoła wygrała i mogliśmy uczestniczyć w Akademii Telewizyjnej i w koncercie „Kombii”.

Tylko żeby dobrze wypaść przed kamerami... ach ta sława... .

To nie było łatwe!

W drodze do szkoły i nie tylko wiosna już pełną parą, forsycję zrobiły się żółte, a gdzieniegdzie bazie puszą swoje ogonki.

W ogródkach krokusy i tulipany stoją już na baczność, a trawa zrobiła się zielona. I te ptaki, jak one śpiewają. Szkoda, że ul. Leśna jest tak uczęszczana przez samochody, gdyby nie to można by było rozmyślać w ciszy i wsłuchiwać się w przyjazne trele od rana. Wiosna jest najpiękniejszą porą roku, wszystko budzi się do życia, aż nie chce się siedzieć w szkolnej ławce.

Na polskim ciężko jest się skoncentrować na przyimkach, zaimkach i podmiocie lirycznym, Przynajmniej na matmie mamy procenty, które są wyjątkowo prostym tematem.

I majówka ma być wyjątkowo ciepła i udana. Już nie mogę się doczekać, aby wszystko zostawić i cieszyć się słońcem. Zmusić rodziców do gry w badmintona, w końcu ktoś musi pobiegać trochę za lotkami, które czasami dostają skrzydeł i lecą nie tam, gdzie powinny.

Wszystko byłoby pięknie, gdyby nie ten ponury sprawdzian z historii... Zastanawiam się, po co nam ta cała nauka? Przecież nikt nie będzie nas wypytywał na ulicy, który król, kiedy rządził... grunt, że pamiętam:

„Za króla Sasa jedz, pij i popuszczaj pasa”.

Do wakacji zostały jeszcze cztery poniedziałki, to już tak niewiele, ostatnia prosta, zaliczenia i sprawdziany i... WAKACJE :D.

Akcja Żonkile 2026

W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 2 W BOLSZEWIE

ŁĄCZY NAS PAMIĘĆ

Uczniowie klas 4 - 8 włączyli się w tegoroczną „Akcję Żonkile 2026”. Młodzież samodzielnie wykonała blisko 290 papierowych, żółtych kwiatów.

Te symboliczne, kolorowe, wiosenne roślinki są upamiętnieniem bohaterów powstania w getcie warszawskim oraz naszym oddaniem hołdu ofiarom tamtych tragicznych wydarzeń (19.04.1943 – 16.05.1943).

„Akcja Żonkile” to inicjatywa Muzeum „Polin” w Warszawie, którą w tym roku zorganizowano po raz czternasty. 20.04.26 r. rozmawialiśmy o II wojnie, zagładzie, odwadze i wartościach. Oglądaliśmy filmy „Nie było żadnej nadziei”, „Muranów – Dzielnicą Północną”, „Zdażyć przed Panem Bogiem”. Wysłuchaliśmy opowiadania Pawła Beręsewicza pt. „Z ust mi to wyjęła!” Przypominaliśmy determinację mieszkańców warszawskiego getta. **Uczniowie, angażując się w przygotowanie symboli pamięci, nie tylko rozwijają swoją wrażliwość historyczną, ale także uczą się szacunku wobec przeszłości.**

Dzięki takim inicjatywom młode pokolenie ma szansę lepiej zrozumieć historię oraz znaczenie pamięci o niej w budowaniu współczesnej tożsamości.

Katarzyna Błędzka

Akcja Żonkile 2026

W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 2 W BOLSZEWIE

#ŁACZYNASPAMIĘĆ

Podróże małe i duże...

Polska jest piękna! Odkryj uroki własnego podwórka!

Byłam, zwiedziłam, polecam...

Majówka z polską historią...

- czyli podróż, która pozostaje w sercu.

Majówka to czas, który większości kojarzy się z odpoczynkiem, grillowaniem i spotkaniami ze znajomymi. Moja w tym roku była zupełnie inna. Tym razem postanowiliśmy z rodziną poznać Polskę i poznać lepiej Jej historię.

Pierwszym punktem wyjazdu był **Obóz Zagłady w Oświęcimiu**. Już od samego wejścia czuć było powagę tego miejsca. Cisza, surowe baraki i ogrom przestrzeni sprawiają, że trudno przejść obojętnie obok tej historii. Podczas zwiedzania dowiedziałam się wielu poruszających faktów o losach ludzi, którzy tam trafili. Najbardziej zapadły mi w pamięci osobiste przedmioty więźniów - walizki, buty czy zdjęcia. To właśnie one

**Szczególnie zapamiętałam ciszę
panującą na tym terenie i to,
że w obozie zginęło ponad 1,1 miliona osób.**

uświadamiają, że za każdą liczbą kryje się czyjeś życie.

Niezwykle poruszająca była wizyta w Brzezince (Auschwitz Birkenau). To miejsce jest ogromne. Już sam widok torów kolejowych prowadzących w głąb obozu robi ogromne wrażenie. To nimi przywożono ludzi z różnych krajów. Dowiedziałam się, że to właśnie tutaj znajdowały się największe komory gazowe i krematoria. Dziś pozostały po nich ruiny, które są świadectwem tragedii, jaka się tam wydarzyła.

Spacerując po Brzezince, widziałam rzędy baraków, w których więźniowie żyli w bardzo trudnych warunkach (bez jedzenia, ogrzewania, leków).

Kolejną lekcję historii miałam w Warszawie w Wilanowie. Odwiedziłam barokowy pałac królewski.

Pałac zachwyca swoim pięknem, bogato zdobionymi wnętrzami i ogrodami. Zwiedzając pałac, można poczuć klimat dawnych czasów i wyobrazić sobie życie króla Jana III Sobieskiego.

Został zbudowany w latach 1681 - 1696 dla króla Jana III Sobieskiego i Marii Kazimiery. Było to zupełnie inne doświadczenie niż wizyta w Oświęcimiu. Pałac zachwyca swoim pięknem, bogato zdobionymi wnętrzami i ogrodami. Zwiedzając pałac, można poczuć klimat dawnych czasów i wyobrazić sobie życie króla Jana III Sobieskiego. Przewodnik opowiadał o historii pałacu i jego mieszkańców w bardzo ciekawy sposób. Dziś pałac jest nie tylko cennym zabytkiem, ale także miejscem licznych wydarzeń kulturalnych, koncertów i spotkań przyciągających turystów z całego świata.

Podczas mojej wizyty trwały przygotowania do koncertu techno, który ma się odbyć już 9 maja na terenie ogrodów pałacowych. Budzi to ogromne emocje i nie wszystkim się podoba, jednak to połączenie klasycznego klimatu z nowoczesnością to doskonały powód na poznawanie historii.

Mój majówkowy wyjazd pokazał mi dwa oblicza historii - bolesne i trudne, ale też pełne piękna i kultury. Dzięki temu jeszcze bardziej doceniam to, w jakich czasach żyjemy i to, że mogę poznawać przeszłość w bezpieczny sposób.

Zachęcam wszystkich do takich podróży. Historia to nie tylko podręczniki, ale przede wszystkim miejsca, które można zobaczyć i poczuć. A taka lekcja zostaje w pamięci na długo.

Zośka Słowińska kl. VII F

Lena Kajetowska

klasa 4B

Cześć Wszystkim! Nazywam się Lena. Mam 11 lat.

Chodzę do klasy sportowej - 4B.

Co lubię robić? Uwielbiam: rysować, grać w kosza, jeździć na hulajnodze oraz rowerze.

Na jakie zajęcia dodatkowe chodzę? Informatyka, koszykówka, basen, angielski, matematyka, język kaszubski i schola.

Teraz trochę o mnie...: mam blond włosy, niebiesko - szare oczy i noszę okulary. Jestem wysportowana.

Uwielbiam zajęcia WF, szczególnie koszykówkę i moją wychowawczynię p. Joannę Syska.

Ulubiony kolor: miętowy. Ulubiona pora roku: wiosna.

Ulubione zwierzę: pies. Ulubiony sport: koszykówka.

Idol: Friendz.

Mam
Pasje

ELIZA PATELCZYK

pasje
klasa
4C

Cześć! Mam na imię Eliza i mam 11 lat, chodzę do klasy 4C. Moją pasją jest taniec współczesny. Trenuję od 5 roku życia. W tym roku będę miała moje pierwsze zawody. Dodatkowo dwa lata ćwiczyłam gimnastykę i akrobatykę. Poza tańcem lubię szydełkować, rysować i jeździć na rolkach, a zimą na łyżwach. Z pasją układałam także klocki lego.

W mojej kolekcji mam poukładane modele. Mam siostrę oraz pupili: psa - Molly i rybki. Lubię kolory biały, beżowy i czarny. Moja ulubiona pora roku to lato. Za granicą byłam w Grecji i w Turcji, a teraz będę lecieć do Bułgarii. Uwielbiam słońce.

Mam nadzieję, że poznaliście mnie trochę lepiej.

Pozdrawiam i do zobaczenia na żywo! Eliza

JAKUB FALKIEWICZ

Klasa 2C

**Najmłodszy redaktor "Ale NEWS!"
oraz aktor teatru "Kwadrat"**

Człowiek orkiestra. Mistrz zamieszania i przyszły mistrz sztuk walki. Ciągłe głodny nowych przygód i wrażeń. Fascynujące może być wszystko, robaczek na liściu, nowy park dinozaurów lub linowy, czy antyczna rzeźba w Efezie.

Lubi matematykę, namiętnie liczy i sprawdza, czy paliwo do rodzinnego auta jest w odpowiedniej cenie, która zagwarantuje kolejny długi wyjazd.

Gdy nie jest w ruchu, rysuje i powoli tworzy swoją książkę. Ukochany zwierzak? Jego suczka Sara, choć i kot Tofik może liczyć na głaski i wyczesanie rudego futra. Z papugą też można pogadać. Chętnie służy pomocą przy pielęgnacji domowego zwierzyńca.

Kocha ludzi, zwierzaki i świat z wzajemnością.

Kamera i obiektyw też go kochają.

BARTOSZ WIERCIŃSKI

Cześć, jestem Bartek! Trenuję karate od kilku miesięcy, jeszcze mam biały pas i drugą belkę. Ćwiczę karate Shotokan w Bolszewie przy ul. Szkolnej. Mam już swoje kimono. Znam już dużo technik, są też tak zwane "kata". Najtrudniejsze są przejścia. Karate służy do samoobrony, uczy systematyczności, obowiązkowości i punktualności. Na początku treningu zawsze jest rozgrzewka, a potem dzielimy się na dwie grupy. Ja chodzę do grupy starszej. Zajęcia karate trwają 60 minut. Latem zawsze jeżdżę na obóz letni, cały dzień wtedy jest wypełniony treningami. **Polecam ten sport!**

Wcześniej trenowałem piłkę nożną. Kolekcjonowałem kiedyś karty piłkarskie. Teraz cały wolny czas poświęcam na karate. Kiedy wracam ze szkoły, wita mnie mój pies, ma na imię Bąbel. Z nim spędzam czas na świeżym powietrzu. Pozdrawiam, Bartek.

Moją pasją
jest karate!

4C

JAK TO JEST BYĆ SIOSTRĄ BLIŹNIACZKĄ?

Bycie bliźniaczką jest jak posiadanie swojego własnego KLONA, który powoli z roku na rok się zmienia.

Mimo to, że wyglądamy podobnie, bardzo się różnimy.

Czasem się kłócimy. A czasem przyjaźnimy...

Mamy podobne zainteresowania, ale kompletnie się różnimy.

Zapewne to widzicie, znacie nas...

Zosia lubi malować, Lena też - ale nasze style bardzo się różnią.

Tak samo jest z muzyką - obie mamy inne gusty muzyczne, tak samo z graniem na instrumentach lub grach komputerowych. **Lena ćwiczy na gitarze elektrycznej, a Zosia na perkusji.** Ale są też rzeczy, które obie lubimy, na przykład: **lubimy oglądać telewizję lub grać, a także robić niemądre rzeczy.**

Owszem, kłócimy się, ale przeważnie o jakieś głupoty takie jak - Zosia narysuje coś Lenie. Gdy się kłócimy, to zazwyczaj pogodzimy się już po kilku godzinach (mogą też być minuty). **Jedno jest niezmiennie - jesteśmy**

dla siebie bardzo WAŻNE!

Pozdrawiamy Czytelników gazetki!

Grafika: K.S.

Grafika Zosi Rychert

Galeria prac naszych szkolnych BLIŹNIACZEK

Grafika Leny Rychert

Moja Twórczość

Hej! Nazywam się Oskar, a moje hobby to rysowanie. Zajmuję się głównie szkicowaniem postaci z Anime. Pozdrawiam!

Oskar Leike 6C

W dniach 17-21 listopada 2025 roku uczestniczyłem w międzynarodowym kursie „Supporting Mental Well-Being in Education”, zorganizowanym w **Barcelonie** przez **Shipcon Formacion SL**. W szkoleniu brało udział 13 uczestników z różnych krajów europejskich, między innymi z Niemiec, Włoch, Litwy oraz Łotwy. Zajęcia odbywały się codziennie. **Podczas kursu omawiano zagadnienia związane ze zdrowiem psychicznym dzieci i młodzieży oraz wpływem problemów emocjonalnych i psychicznych na funkcjonowanie uczniów w szkole. Szczególną uwagę zwrócono na rolę nauczyciela i wychowawcy w budowaniu bezpiecznego środowiska edukacyjnego oraz wspieraniu dobrostanu psychicznego uczniów.** Prowadzący podkreślali znaczenie empatii, komunikacji oraz wczesnego rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych świadczących o trudnościach emocjonalnych młodych ludzi. Istotnym elementem szkolenia były również zagadnienia dotyczące różnego rodzaju dysfunkcji. **Omawiano między innymi problemy związane ze stresem, lękiem, obniżonym poczuciem własnej wartości, wypaleniem, izolacją społeczną czy trudnościami rodzinnymi. Dyskutowano także o wpływie nowych technologii, mediów społecznościowych oraz presji społecznej na kondycję psychiczną młodzieży.** W trakcie zajęć poznaliśmy praktyczne strategie wspierania uczniów w codziennej pracy dydaktycznej i wychowawczej. Kurs miał charakter warsztatowy, dzięki czemu uczestnicy mogli wymieniać się doświadczeniami oraz poznawać rozwiązania stosowane w różnych krajach europejskich. Międzynarodowa grupa sprzyjała otwartej dyskusji i pozwoliła spojrzeć na problemy zdrowia psychicznego z różnych perspektyw kulturowych i edukacyjnych. Udział w szkoleniu pozwolił mi poszerzyć wiedzę dotyczącą dobrostanu psychicznego w edukacji oraz zdobyć praktyczne umiejętności przydatne w codziennej pracy z uczniami. **Kurs był cennym doświadczeniem zawodowym i inspiracją do dalszego rozwijania działań wspierających zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym.**

Marek Góralski

Byłam w Hiszpanii, a dokładnie w **Barcelonie i Llored de Mar**. Bardzo podobało mi się to miasto, ponieważ było tam dużo ciekawych miejsc i pięknych widoków. Zwiedziłam słynną **Sagradę Famílią**, która zrobiła na mnie ogromne wrażenie. Widziałam też z zewnątrz niezwykle budynec **Casa Batlló** zaprojektowany przez **Gaudiego**. Odwiedziłam również **The Kiss of Freedom**, czyli ścianę pocałunków. Byłam także w **Parc de la Ciutadella**, gdzie znajduje się piękna **Cascada Monumental**. Zwiedziłam też **Picasso Museum** oraz **Muzeum Banksy'ego**, w których oglądałam ciekawe dzieła sztuki. Bardzo spodobał mi się też **Park Güell** pełen kolorowych mozaik i pięknych widoków na miasto. Na końcu zrobiłam własną bransoletkę w Bella Li. To była świetna pamiątka z wyjazdu. Te wakacje na długo zostaną w mojej pamięci.

Maja J. FG

HOLA!

BARCELONA

REPORTAŻ FOTOGRAFICZNY
Z PODRÓŻY MAJKI

Picasso
Banksy
Gaudi

Pablo Picasso

Był hiszpańskim malarzem, rzeźbiarzem, rysownikiem, grafikiem, ceramikiem oraz poetą i jednym z najważniejszych artystów XX wieku, współtwórcą kubizmu.

Guernica to monumentalny obraz Pabla Picassa ukazujący cierpienie ludzi i okrucieństwo wojny po zbombardowaniu hiszpańskiego miasta Guernica.

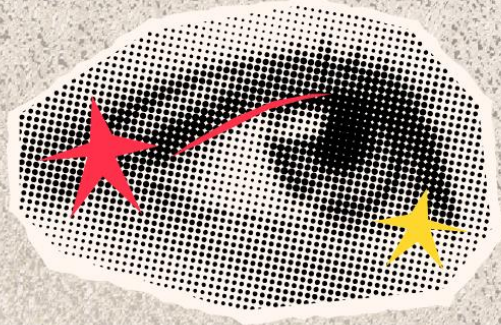
The Weeping Woman to słynny obraz Pabla Picassa przedstawiający cierpiącą kobietę i symbolizujący ból oraz tragedię wojny.

Julia Waśniowska
i Magdalena Skrzypkowska 8f

ART

**Brytyjski artysta
Street art.**

**Tworzy głównie
graffiti
szablonowe.**

**Prawdziwe imię
i nazwisko artysty
nie zostało oficjalnie
potwierdzone.**

ARTYSTA BANKSY

**Jego prace
pojawiają się na
ulicach Londynu.**

**Zaczął malować
na początku lat 90.
w Bristolu.**

Nadia Necel 8C

Narnia

“Moja Narnia”

Uczniowie klasy 5D zaprezentowali przedstawienie „Moja Narnia”, oparte na powieści C.S. Lewisa. Występ przyciągnął uwagę uczniów i nauczycieli, przenosząc widzów do magicznego świata Narnii. Scenografia i kostiumy oddały klimat opowieści, a młodzi aktorzy pokazali swoje umiejętności, co zostało docenione przez publiczność.

Reżyser: p. Justyna Gąsiewicz.

Scenografia: p. Bożena Reszke, p. Agnieszka Zielonko.

Tekst: klasa 7G, Foto: Katarzyna Smentoch

Jak przetrwać tydzień sprawdzianów?

WEEK

RAPORT

Poniedziałek, godzina 7:45. Korytarz szkolny wygląda jak centrum dowodzenia przed wielką bitwą. W jednej grupie szybka powtórka z matematyki, w drugiej nerwowe przeglądanie notatek z historii. Ktoś mówi: „Na pewno będzie kartkówka z biologii!”, a ktoś inny próbuje udawać spokój. Tak właśnie zaczyna się tydzień sprawdzianów.

We wtorek sytuacja robi się poważna. Uczniowie porównują liczbę zapowiedzianych testów jak trofea – niestety to nie powód do dumy. „**Mam trzy w jeden dzień**” – mówi koleżanka z ławki i ciężko wzdycha. Widać zmęczenie, ale też mobilizację. Na przerwach zamiast rozmów o serialach słyszać daty, wzory i definicje. **Środa to moment kryzysowy.**

Pojawia się myśl: „Po co mi to wszystko?”. Jednak wtedy działa coś niesamowitego – współpraca. Ktoś tłumaczy zadanie z fizyki, ktoś pożycza notatki, ktoś inny pociesza: „Dasz radę!”. Okazuje się, że w tygodniu sprawdzianów najbardziej pomaga nie energia z batona, tylko wsparcie kolegów i koleżanek. **Czwartek przynosi pierwsze efekty.** Niektóre sprawdziany okazują się łatwiejsze, niż się wydawało. Stres był większy niż trudność zadań. Coraz częściej słysząc: „Uff, to już za nami!”.

Na twarzach pojawia się ulga. **Piątek to prawdziwe święto przetrwania.** Ostatni test oddany, ostatnia kartka przewrócona. Uczniowie wychodzą ze szkoły zmęczeni, ale dumni.

Bo tydzień sprawdzianów to nie tylko test wiedzy, ale też test wytrzymałości, organizacji i wiary w siebie. **Z tego „raportu” wynika jedno: da się przetrwać. Trzeba uczyć się wcześniej, robić krótkie przerwy, wysypiać się i nie panikować. A najważniejsze – pamiętać, że to tylko tydzień. I że po nim zawsze przychodzi weekend.**

Agata Kowalewska 7G

TWOJE DANE = TWOJA SPRAWA

Nie podawaj swoich danych w internecie! Nie wiesz, kto znajduje się po drugiej stronie ekranu!

Nie podawaj swojego numeru telefonu, wieku, numeru PESEL i adresu!

Pamiętaj, że w internecie nic nie ginie!

Julia i Magda 8F

Czy to jest nawyk, czy już uzależnienie?

Nawyk to moment, w którym kontrolujesz spędzanie czasu nad elektroniką. Uzależnienie to moment, w którym robiąc cokolwiek w każdym momencie, chwytasz telefon.

Nawyk

- Robisz to regularnie,
- Masz nad tym kontrolę,
- Możesz przestać bez problemu.

Uzależnienie

- Czujesz przymus,
- Tracisz kontrolę,
- Potrzebujesz coraz więcej elektroniki.

Julia Gojke i Kornelia Szlas 7G

CAMP

GDY WYBIERASZ SIĘ POD NAMIOT NIE ZAPOMNIJ O WAŻNYCH RZECZACH!

latarka

Apteczka pierwszej pomocy

Mata lub materac

Sprzęt kuchenny

Jezdzenie

Ciepłe ubrania

Śpiwór

Buty na zmianę

Nadia Necel 8 C

MODA NA LATO

Najmodniejsze kolory lata 2026 to intensywne, wyraziste odcienie: limonkowy, różowy, czerwony, żółty, a także klasyczne neonowe akcenty.

Lato 2026 roku to lato... kochanych przez wszystkich japoniek, które przez ostatnie lata były na drugim lub nawet trzecim planie.

Odpowiadając na sezonowe zapotrzebowanie na naturalne materiały i organiczne odcienie, torby z rafii to niezbędny dodatek również latem 2026.

Moda

Style

Wiktoria Selonke 8f

Oto klasa 4D

Disco Robaczki

RECOMMENDED

Nasza Pani jest zabawna
i zawsze daje drugą szansę.
Jest miła, uczciwa,
sympatyczna i radosna.
Zawsze pyta, czy tłumaczyć wolniej
lub czy powtórzyć. PANI JEST SUPER!
Ma piękny uśmiech. Lubię też
Panią za wiedzę przyrodniczą.
Prowadzi bardzo ciekawe lekcje!

Nychowawczyni p. Justyna Klimsiak

Hej! Jestem Pola. Chodzę na dodatkowy j.angielski i tańce. Uczę się jeździć na wrotkach. Lubię rysować i malować.

Michalina - lubię szynszyle. Moją pasją jest pływanie. Chodzę na basen dwa razy w tygodniu. Moim ulubionym przedmiotem jest j.angielski, WF i polski.

Mam na imię Rozalia, chodzę na treningi piłki nożnej, interesuję się sportem.

Tu Blanka! Kocham konie i psy, moje hobby to jazda konna oraz gra w tenisa. Jazdą konną interesuję się 5 lat, a moim ulubionym koniem jest Urugwaj. Preferuję takie przedmioty jak j.angielski, j.polski i WF. A w wolnym czasie jeżdżę na deskorolce.

Cześć, tu Milena! Lubię sowy, są takie spokojne. Moim HOBBY jest rysowanie, malowanie, a czasami lubię sobie pojeździć na deskorolce. Moim ulubionym przedmiotem jest plastyka i WF. Jestem grafikiem gazetki szkolnej.

Helena - chodzę na dodatkowy angielski. Lubię jeździć na rolkach, rowerze, a w wolnych chwilach rysuję.

Mam na imię Tymoteusz, mam ksywę „Pączek”. Gram w piłkę nożną od 5 lat. Lubię grać w Fortnite, Roblox. Chciałbym polecieć do USA.

Hej! To ja - Oliwier! Pływam od roku. Lubię grać w Minecraft, Roblox. Chodzę na dodatkowe zajęcia z ceramiką i na j.angielski. Chciałbym polecieć do Grecji, Hiszpanii i do Wietnamu.

Nasze pasje to jak małe skarby...

Lubimy naszą KLASĘ

OKO, RĘKA I DUŻO ŚMIECHU!

REWALIDACJA NA WESOŁO – ĆWICZYMY, BAWIMY SIĘ I ZDOBYWAMY SUPERMOCE!

Na zajęciach rewalidacji pod czujnym okiem Pani Alicji - razem z Mają i Krystianem, ćwiczyliśmy koordynację wzrokowo-ruchową poprzez świetną zabawę. Było dużo ruchu, śmiechu i wyzwań, którym wszyscy dzielnie sprościli.

"PO CICHUTKU, PO KRYJOMU,
WYSKOCZYŁA PIŁKA Z DOMU.
HOP! HOP! W GÓRĘ! W DÓŁ!
PRZESKOCZYŁA ŚWIATA PÓŁ.
ZATRZYMAŁA SIĘ POD PŁOTEM,
A CO BYŁO Z NIA POTEM?" D. GELLNER

Koordynacja wzrokowo-ruchowa to umiejętność współpracy oka i ręki - czyli połączenie tego, co widzimy, z tym, co wykonujemy. Dzięki niej możemy sprawnie pisać, czytać, rysować, malować, budować, a nawet samodzielnie się ubierać. Podczas naszych ćwiczeń przekonaaliśmy się, że nauka może być prawdziwą przygodą! Im lepiej ćwiczymy koordynację oko - ręka, tym łatwiej zdobywamy nowe umiejętności, szybciej przyswajamy wiedzę i pewniej radzimy sobie w codziennych sytuacjach.

A n a j w a ż n i e j s z e ?

**Na naszych zajęciach uśmiech i dobra zabawa są obowiązkowe!
Lubimy nasze zajęcia!**

Alicja Bertrand

Z poradnika nauczyciela współorganizującego

Jak razem funkcjonować?

Poradnik dla uczniów o koledze z autyzmem.

W każdej klasie jest ktoś wyjątkowy. Czasem wyróżnia się śmiechem, czasem talentem sportowym, a czasem... ciszą. Dziecko z autyzmem może nie mówić dużo, może unikać patrzenia w oczy, może reagować inaczej niż większość. Ale przede wszystkim – czuje tak samo głęboko jak Ty.

Ten tekst jest dla Was – uczniów. Bo to właśnie Wy tworzycie codzienność w klasie. To od Was zależy, czy ktoś poczuje się samotny...

czy zauważony. Czym jest autyzm – tak po ludzku?

Autyzm to nie choroba, którą można „złapać” albo „wyleczyć”.

To sposób odbierania świata. Wyobraź sobie, że: dźwięki są głośniejsze niż u innych, światło razi bardziej, czyjeś słowa są trudniejsze do zrozumienia, emocje innych ludzi to zagadka bez odpowiedzi.

To trochę jakby każdy dzień był nową, trudną grą- bez instrukcji. Jak możesz pomóc swojemu koledze lub koleżance? Nie chodzi o wielkie gesty. Czasem najmniejsze rzeczy mają największe znaczenie.

1. Bądź cierpliwy. Twój kolega może potrzebować więcej czasu na odpowiedź. Daj mu tę przestrzeń.

2. Mów jasno i prosto. Zamiast: „Ogarnij się i chodź!”, powiedz: „Chodź ze mną na przerwę.”

3. Nie zmuszaj do kontaktu. Jeśli ktoś nie chce się przytulić albo patrzeć w oczy – to nie znaczy, że Cię nie lubi.

4. Zapraszaj – nawet jeśli czasem odmówi. Najgorsze uczucie to nie być zaproszonym wcale.

5. Reaguj, gdy ktoś się śmieje lub dokucza. Twoje „hej, przestań” może znaczyć więcej niż myślisz.

6. Zauważ jego mocne strony. Dzieci z autyzmem często mają niezwykłe pasje – mogą wiedzieć wszystko o kosmosie, pociągach, liczbach czy zwierzętach.

Trudne momenty - co robić? Czasem Twój kolega może: zdenerwować się nagle, zatkać uszy, zacząć płakać lub krzyczeć. To nie „złe zachowanie”. To przeciążenie. Wtedy: nie śmiej się, nie dotykaj bez pytania, daj mu przestrzeń, powiedz spokojnie: „Jest ok. Możesz tu być.”

Twoja obecność może być dla niego bezpieczną przystanią.

Dlaczego to ważne? Bo każdy z nas chce tego samego: mieć kolegów, czuć się akceptowany, nie być sam.

Twoje zachowanie może sprawić, że ktoś: zacznie się uśmiechać, odważy się odezwać, poczuje, że należy do klasy.

Nie musisz być ekspertem od autyzmu. Wystarczy, że będziesz dobrym człowiekiem. Bo czasem największą pomocą nie jest wiedza... tylko zwykła, szczerą obecność.

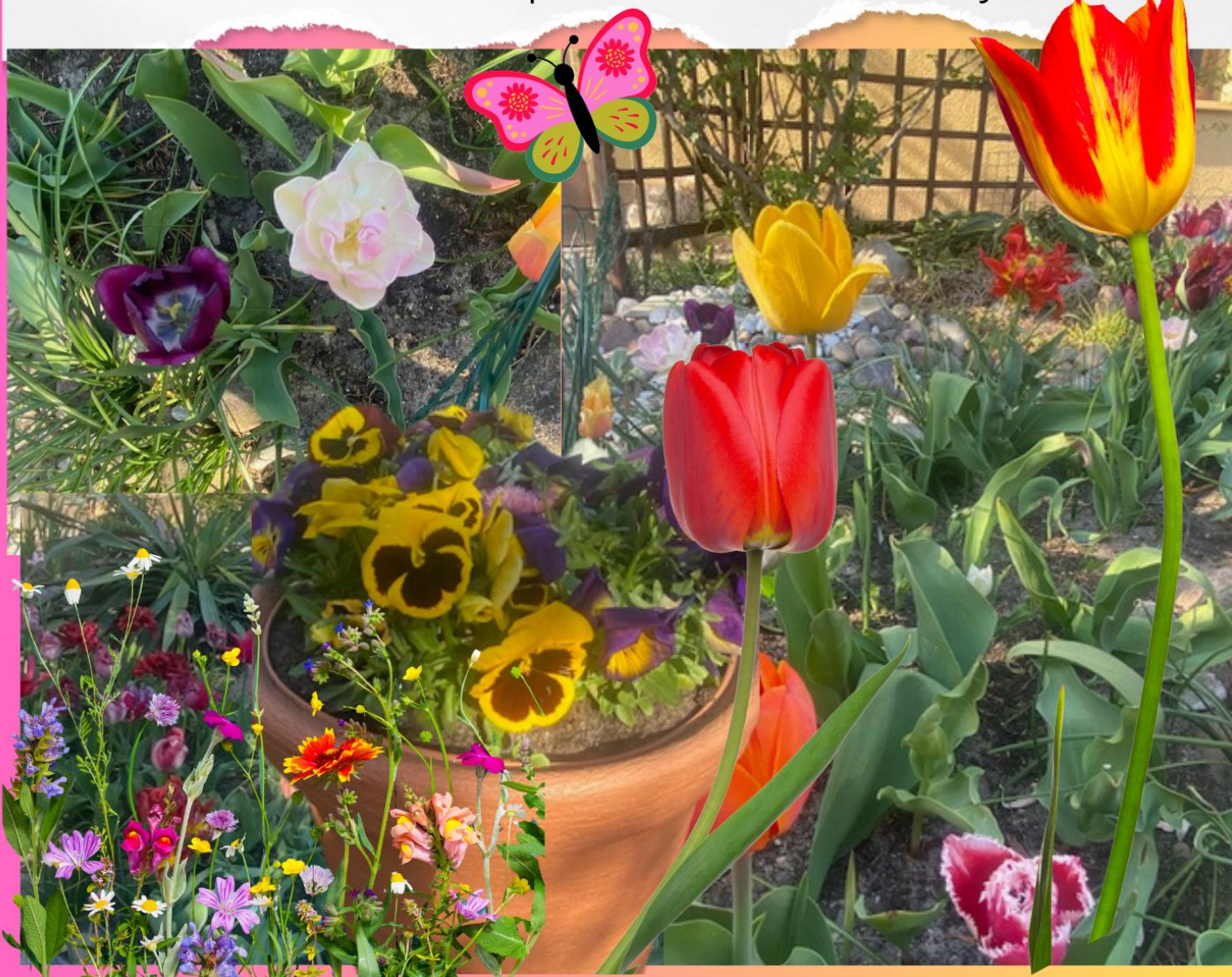
Majówka u... ... BABCI

Cześć! To znowu ja - Amelia. **Opowiem Wam, jak spędziłam weekend majowy.** Odwiedziłam z rodzicami moją babcię i zobaczyłam na podwórku, że moja Babcia ma ładne, kwitnące kwiatki. **Zapewne jesteście ciekawi, jakie kwiaty tam kwitną: żonkile, tulipany, bratki, tulipany strzępiaste, narcyzy.**

To była cudowna i słoneczna majówka. **Bardzo lubię chwile spędzone z rodziną na świeżym powietrzu.**

Zachęcam Was do takiego spędzania czasu w naturze z bliskimi. Z pozdrowieniami, Amelia Rybak z 5A.

Redaktor na tropie majówki...
Tajemniczy sponsor i lodowa misja!

The collage features a central promotional poster for 'Zaproszenie na pyszną porcję lodu' (Invitation to a delicious portion of ice cream) by Szymon Sapięha. The poster includes details about the event, such as the location (Lody by Szymon Sapięha, Art Park Bolszewo) and the date (30 Kwiecień). Surrounding the poster are various photographs of children and adults enjoying ice cream. A group of children is shown sitting on a bench, another group is standing in a park, and a group of children is in a library. A group of children is also shown in a school hallway. The collage is decorated with a cartoon ice cream cone and a cartoon boy holding a newspaper.

Tym razem chciałbym oprowadzić Was, po jednym z krajów Afryki Północnej, czyli Maroku. Swoją podróż rozpocząłem od „Perły Atlasu” czyli **Marakeszu** - miasta pełnego zmysłów, aromatów, przypraw, kolorów berberyjskich tkanin i nieustannego dźwięku nawoływań muezinów. To miasto, które łączy średniowieczny charakter z nowoczesnym obliczem. Najwspanialsza okazała się dla mnie **Medina wpisana na listę UNESCO**. Przechadzając się wąskimi uliczkami, które tworzą sieć tak gęstą, że nawet mieszkańcy potrafią się w niej zgubić, zachwycam się oryginalnymi zapachami cynamonu, szafranu, pieczonego chleba, a także ciężkiej woni garbowanej skóry. **Spotkałem zaklinaczy węży, gawędziarzy opowiadających lokalne legendy, treserów małp, a także próbowałem lokalnych przysmaków, przyrządzanych w przenośnych garkuchniach.** Najlepsze okazały się ślimaki oraz tażin, przyrządzany z mięsa koziego ze śliwkami.

Następnie udałem się do **stolicy Maroka – Rabatu**, gdzie zobaczyłem ruiny meczetu, **wieżę Hassana z XII wieku i Mauzoleum Mohameda V**. Zwiedziłem także tereny pałacu królewskiego z imponującą **bramą Bab ar-Rouah**. Zobaczyłem także artystyczną **dzielnice Kasba Oudaja**, która zachwyca urokliwymi miejscami z pięknymi drzwiami i ciekawymi oknami. Z kasby zachwycam się także widokiem na Ocen Atlantycki.

Kolejnym miejscem na mapie Maroka było **miasto Fez**. W najstarszej części miasta, czyli **Fes el-Bali**, która jest prawdziwym labiryntem, gdyż ma ponad 9000 krętych uliczek, zwiedziłem medresę- czyli dawną szkołę koraniczną. **Fez to również stolica rzemiosła marokańskiego**. Miałem przyjemność odwiedzić wytwórnię znanej na całym świecie **ceramiki feskiej**, która najbardziej zachwyciła moją mamę. Miasto to słynie też z produkcji wyrobów ze skóry, znajdują się tu stare kadzie garbarskie, w których macza się skóry i nadaje im określone kolory. Miejsce to niestety najbardziej znane jest z nieprzyjemnego zapachu, a dokładniej rzecz ujmując, ze smrodu, który unosi się po całej okolicy. Potem spacerowałem po **dzielnicy żydowskiej Mellach**, z wizytą w synagodze.

Następnym celem był przejazd przez **przedgórza Atlasu średniego do Volubilis**, gdzie zwiedziłem ruiny miasta rzymskiego z I wieku. W tym mieście można było zobaczyć: **tuk triumfalny Karakali, dom Orfeusza, bazylikę, forum i domy patrycjuszy z dobrze zachowanymi mozaikami**.

Przyszła czas na **Meknes, zwany miastem murów, bram i 100 minaretów**. W tym mieście jest brama o nazwie „Brama Bab el-Manosur”, która jest uważana za najpiękniejszą bramę w Maroku. Tego dnia zwiedziłem również

Mauzoleum Mulaj'a Ismaila, gdzie były piękne mozaiki i zdobienia. A teraz długo wyczekiwana **Casablanca**, gdzie zwiedzałem plac Mohameda V z ciekawą zabudową z czasów kolonialnych. Po zwiedzaniu placu udałem się do meczetu Hassana II z jednym z najwyższych na świecie - ponad 200-metrowym minaretem. Wznosi się ona na sztucznym nasypie ponad wodami Oceanu Atlantyckiego. Po zwiedzaniu minaretu udałem się do **Essaouiry** - nadmorskiego miasteczka słynącego z drewna tui, oryginalnej architektury i artystycznej atmosfery. Masywne fortyfikacje starego miasta, wąskie i kręte uliczki, pobielone domy z niebieskimi drzwiami, miłe kafejki, uroczy port – to niezwykle bajkowy obrazek.

Tak zakończyła się podróż po cesarskich miastach Maroka. O południowym Maroku opowiem Wam w kolejnej części OKO NA MAROKO.

PS. Będzie też o Saharze ☺.

Ignacy Jetke 5D

Egzaminy 8-klasisty

Już mamy kilka tygodni po naszym E8. Ten rok zaskoczył wielu ósmoklasistów, szczególnie brakiem lektury obowiązkowej na języku polskim i tekstem pt. „Przyjaciel Automateusza”. Zgaduję, że połowa z nas pewnie pierwsze kilka minut szukała tej lektury w arkuszu i myślała, że być może przypadkiem ją ominęliśmy. Na szczęście była taka łatwość, że zadania dotyczyły tylko treści utworu, a tekstu źródłowego nie trzeba było streszczać, dzięki Bogu, bo to moja udręka. **Jednak, czy język polski był trudny?** Zdania ekspertów są tutaj podzielone, bo zależy, na które zadanie spojrzysz. Skończmy o polskim i **przejdźmy do matematyki**, której część zadań była prosta i na logikę, a część była... „ile Ela ma niebieskich kartek?” „Ten, kto zrobił to zadanie, szacun, szczególnie, jak zrobił je poprawnie. **Język angielski**, chyba najprostszy z tych trzech egzaminów. Zadania powtarzały się z poprzednich lat i mieliśmy przyjemny temat do e-maila. Myślę, że tym samym, każdy z nas otrzyma wymarzone wyniki, nawet jeśli się nie uczył.

Ważne info:

Gdzie i kiedy będzie można sprawdzić wyniki?
Odpowiedź to 3 lipca o godzinie 9:00, będą wtedy oficjalne punktacje.

A co do tego, gdzie, otóż na stronie „ziu.gov.pl”, gdzie będziesz musiał najpierw się zalogować numerem PESEL.

Jagoda Miotke 8 D

Podsumowanie działań Samorządu Uczniowskiego 2025/2026

Wybory do Samorządu Uczniowskiego:

30 września 2025 r. odbyły się wybory do Samorządu Uczniowskiego. Największą liczbę głosów zdobył **Sergiusz Galiniewski z klasy VI C**, który objął funkcję przewodniczącego SU, **Malwina Wenta z klasy VII G zajęła 2. miejsce** i została zastępcą przewodniczącego, a **Agata Kowalewska VII G** została wybrana na sekretarza SU.

Dyskoteka andrzejkowa:

27 listopada 2025 r. odbyła się dyskoteka andrzejkowa, którą prowadził specjalnie na tę okazję wynajęty DJ, zorganizowano też wróżby andrzejkowe i słodki poczęstunek.

Mikołajki szkolne:

Mikołajki szkolne to wyjątkowy dzień obchodzony 6 grudnia, związany z tradycją św. Mikołaja. W szkole uczniowie obdarowywali się drobnymi prezentami, brali udział w zabawach i konkursach, ubierali się w czerwone elementy stroju oraz szukali mikołajów po szkole. To był czas radości, integracji i świątecznej atmosfery.

Kiermasz świąteczny:

13 grudnia 2025 r. w naszej szkole odbył się kiermasz świąteczny zorganizowany we współpracy z Radą Rodziców. Odbył się występ artystyczny grupy teatralnej „Kwadrat” oraz talent show uczniów SP2 Bolszewo, loteria fantowa. Włączone zostały lampki na choince na balkonie szkoły. Można było kupić stroiki i inne dekoracje, a także zakupić coś smacznego ze stoisk gastronomicznych.

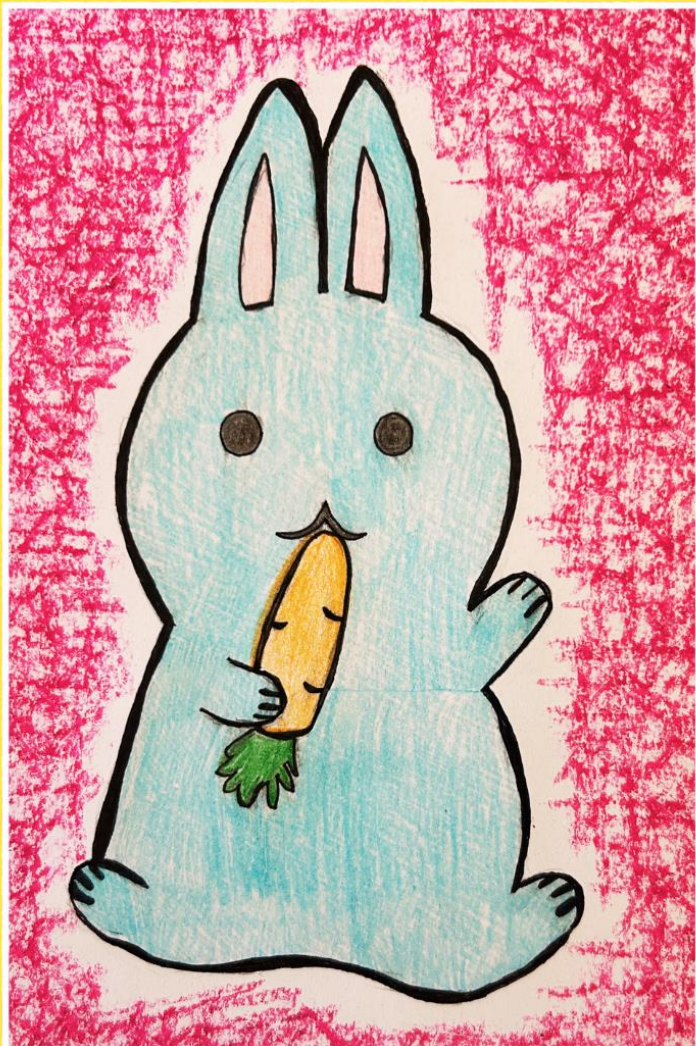
Walentynki:

24 lutego 2026 r. odbyły się walentynki szkolne, była muzyka na holu, popcorn, pianki w czekoladzie, konkursy, zabawy i bardzo miła atmosfera.

Klasa Mistrzów:

W naszej szkole od zeszłego roku prowadzona jest akcja „Klasa Mistrzów”, która ma na celu zbieranie punktów dla klasy za np. ubiór okazyjny związany z danym dniem, zbieranie mikołajów po szkole, które można było wymienić na nagrody w postaci cukierków.

Pozdrawiam - Sergiusz Galiniewski
Przewodniczący Samorządu Uczniowskiego

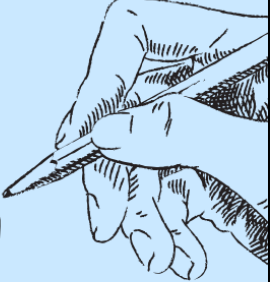

Galeria
PRAC

JAK TO JEST BYĆ GRAFIKIEM W GAZETCE?

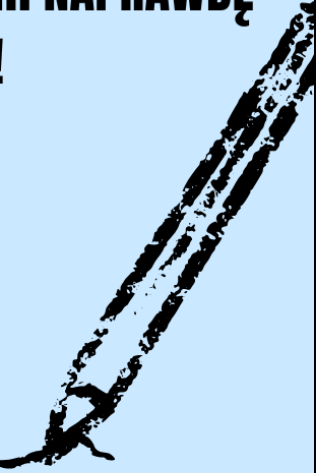

**Rola grafika polega na dostarczaniu
do pracowni redakcji
swoich rysunków i szkiców.
Można tworzyć plakaty, artykuły i wiele więcej!**

.....

**Hej! Jestem Kamila i chodzę do klasy VD .
Mam dużo pasji, a jedną z nich jest rysowanie i dlatego
właśnie jestem nowym grafikiem
w naszej gazetce szkolnej „ALE NEWS!”.
Rysuję już bardzo długo (ponad 6 lat).
Cały czas praktykuję i staram się być coraz lepsza,
myślę, że jestem dobra w tym, co robię, i jestem NAPRAWDĘ
szczęśliwa, że dostałam tę funkcję!**

**INSPIRUJĘ SIĘ!
DZIAŁAM!**

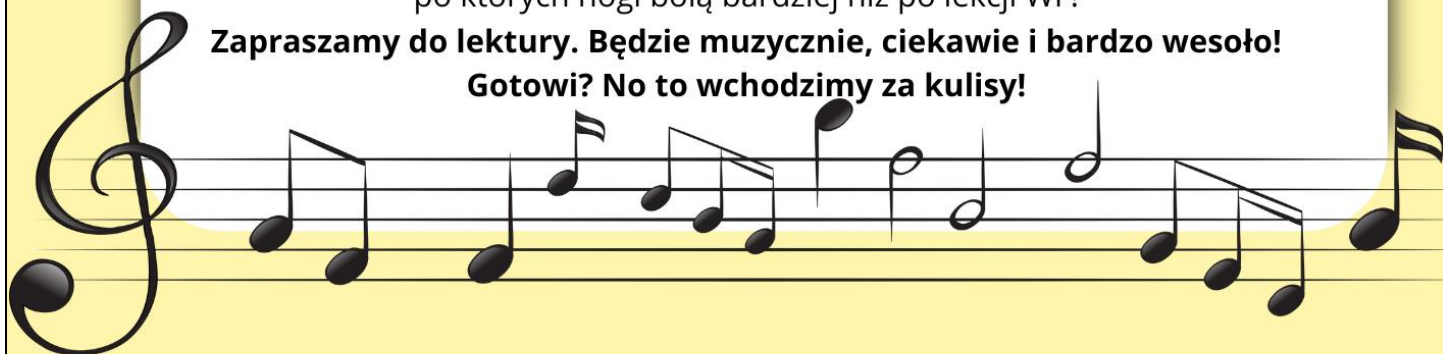
Kamila Hadam 5D

Uwaga, uwaga! Mamy dla Was muzyczną niespodziankę!

Z okazji zdobycia nagrody w konkursie „Polska na Tak” nasza redakcja „Ale NEWS!” wskakuje na wyższy poziom dziennikarstwa ... i to dosłownie – na scenę! Dzięki temu sukcesowi mieliśmy wyjątkową okazję porozmawiać z prawdziwymi gwiazdami – zespołem Kombii. **Czy wiecie, co robią muzycy, kiedy pomyślą tekst piosenki? A może zastanawialiście się, czy lubią wracać na bis bardziej niż zjeść pizzę po występie?** W naszym wywiadzie dowiedziecie się między innymi: ile koncertów grają w ciągu roku i czy wciąż mają tremę, czy ktoś z nich kiedyś zapomniał tekstu i musiał improwizować, **jak to się stało, że zagrali na scenie szkolnej?** Nie zabraknie też opowieści o wpadkach, z których dziś można śmiać się do łez, oraz o koncertach, po których nogi bolą bardziej niż po lekcji WF!

Zapraszamy do lektury. Będzie muzycznie, ciekawie i bardzo wesoło!
Gotowi? No to wchodzimy za kulisy!

Red.: Koncert w deszczu czy w upale?

Grzegorz Skawiński: Zdecydowanie w upale. Waldek - w upale, oczywiście.

Red.: Studio nagrań czy scena na żywo?

Grzegorz Skawiński: Studio nagrań i scena na żywo. Bez studia nagrań nie da się grać utworów. Potem na żywo. Trzeba je najpierw nagrać, żebyście je poznali, więc lubimy jedno i drugie, ale ... generalnie to preferujemy występy na żywo i żeby był kontakt prawdziwy ze słuchaczem, widzom, z fanem czy fanką.

Red.: Polska czy zagraniczna trasa koncertowa?

Waldemar Tkaczyk: Znowu ta sama odpowiedź, czyli tak, oczywiście bardzo lubimy grać w Polsce, bo to jest nasz kraj, nasza ojczyzna, ludzie, którzy nas najbardziej rozumieją. Przede wszystkim rozumieją nasz język. Głównie śpiewamy po polsku, ale za granicą też bywaliśmy, bywamy i będziemy bywać. Za granicą jest dużo Polaków, więc nie musimy śpiewać w językach obcych. Kiedyś nagrywaliśmy utwory po angielsku i niemiecku.

Red.: Bis czy odpoczynek za kulisami?

Grzegorz Skawiński: Bis, oczywiście, że bis, jak najwięcej bisu. Odpoczywać to będziemy później. Jak wyjedziemy z Bolszewa. Po bisie. Mam nadzieję, że będzie...

MUZYCZNA PODRÓŻ Z KOMBII ROZMOWA ROKU

Red: Improwizacja czy dokładny plan?

Grzegorz Skawiński: Improwizacja. **Waldemar Tkaczyk:** dokładny plan. Powiem tak, wbrew pozorom zespół muzyczny to taka mała fabryka, dlatego zależy nam, żeby to wszystko zagrało, żeby to wszystko wyszło, a improwizować sobie pozwalam na scenie, grając, ale jeśli chodzi o organizacyjne kwestie albo oświetlenia, światła, całej organizacji koncertów, to raczej wolimy, aby było bardzo precyzyjnie oraz bardzo dokładnie.

Red.: Żart na scenie, czy pełna powaga?

Grzegorz Skawiński: No żart, oczywiście żart.

Waldemar Tkaczyk: Oczywiście, że kiedy trzeba, śpiewamy poważne piosenki, bo mamy takie w repertuarze. Teksty są poważne, niektóre są smutne. A niektóre ważne, np. „Pokolenie” - nie wypada się śmiać przy takim utworze, ale są inne piosenki weselsze, więc wtedy jak są weselsze, to się śmiejemy, czasami aż tak, że nie możemy grać.

Red.: Podróż autobusem czy samolotem?

Grzegorz Skawiński: My musimy i tym, i tym podróżować. Samolotem podróżuje się krócej, autobusem dłużej, dlatego wolimy samolotem. Ale mamy też swój własny autobusik, a właściwie dwa. Jeden to jest wóz techniczny. Drugim, takim małym autobusem, jeździmy po Polsce, głównie poruszamy się właśnie w ten sposób, ale to nasz, że tak powiem, własny transport, tylko i wyłącznie na nasze potrzeby. Więc i samolot, i autobus.

Red.: Owacje na stojąco czy bis bez końca?

Grzegorz Skawiński: Bis bez końca, to nierealne troszkę, bo by za długo trwało. Więc jeden lub dwa bisy wystarczą. Ale owacje na stojąco bardzo lubimy. Lubimy w ogóle kontakt z publicznością, lubimy, jak reagują na nas, my też reagujemy na nich. Bo jeżeli publiczność jest tak zwana trudna, to czasem robię wszystko, a nawet „staję na głowie”, żeby ją rozruszać, ale gdybym umiał stać na głowie, to stałbym na głowie non-stop przez cały koncert, aby rozruszać publiczność.

Red.: Jak to się stało że znaleźliście czas, aby odwiedzić naszą szkołę i spotkać się z naszą redakcją?

Waldemar Tkaczyk: Słuchajcie, to był zbieg okoliczności, ale bardzo miły zbieg okoliczności, dowiedzieliśmy się, że jest taka okazja do zagrania tutaj z tak bardzo fajnego i miłego dla was przede wszystkim powodu, więc jesteśmy i zagramy. Jest nam bardzo miło, że grać będziemy dla laureatów konkursu ogólnopolskiego „Polska Na Tak!”. Gratulujemy Wam!

Red.: Dziękujemy, jeszcze mamy niespodziankę...

Mamy dla Panów upominek, są to wszystkie numery naszych gazetek szkolnych wydanych w tym roku szkolnym.

KOMBII: Dziękujemy bardzo, na pewno będziemy czytać.

Zabierzemy ją ze sobą w trasę koncertową z okazji 50- lecia naszego zespołu.

Wywiad przygotowały, przeprowadziły i opracowały:

Zośka Słowińska, Agata Kowalewska, Apolonia Hewelt, Pola Kiełsińska

Czy AI odrobi za Ciebie pracę domową (plusy i minusy)?

Jeszcze kilka lat temu AI kojarzyło się głównie z filmami science fiction. Za to dziś jest wszędzie - w telefonach, mediach społecznościowych, a nawet... pomaga uczniom w zadaniach domowych. **Ale czy to na pewno dobre rozwiązanie?** Jednak coraz więcej osób używa aplikacji opartych na AI, takich jak CHATGPT czy generatory tekstu. Wystarczy napisać pytanie, a już po chwili pojawia się odpowiedź. **Brzmi świetnie, prawda?** Dzięki AI można szybciej znaleźć informacje, zrozumieć trudne tematy albo przygotować prezentację. **To trochę, jak posiadanie pomocnika 24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu.** Sztuczna inteligencja ma wiele zalet, potrafi łatwo i szybko wytłumaczyć skomplikowane rzeczy (niektórzy powiedzą, że tak, jak nikt inny). Pomaga w nauce, a nawet podsuwa ciekawe pomysły na różne projekty. Dla wielu uczniów to proste ułatwienie i oszczędność czasu. **Ale są pewne minusy.** Czasami podaje złe informacje albo odpowiedzi, które brzmią dobrze, ale nie są prawdziwe. Jeśli ktoś bezmyślnie przepisuje wszystko od AI, może przestać uczyć się nowych rzeczy i samodzielnie myśleć. Nauczyciele coraz częściej zauważają ten problem "prac domowych napisanych przez AI". Najważniejsze jest to, w jaki sposób z niej korzystamy. Może być świetnym wsparciem w nauce, ale nie powinniśmy na niej całkowicie polegać. Komputer może pomóc znaleźć odpowiedź, ale to człowiek nadal powinien myśleć, analizować i wyciągać wnioski. **Niebezpieczne jest to, że zbiera dane o nas i rodzinie, lokalizację, adres IP i wiele innych... Tworzy szczegółowy profil na podstawie tego, co my sami ujawniamy!** Zapewne za kilka lat sztuczna inteligencja będzie jeszcze bardziej rozwinięta. **Jedno jest pewne AI już zmienia świat szkoły i edukacji.**

Apolonia Hewelt 5D

W latach 2026 - 2027
prawdopodobnie
powstanie
ekranizacja dwóch
pierwszych książek -
"Ruiny Gorlanu"
i "Płonący most".

Recenzja książki "Zwiadowcy. Ruiny Gorlanu" ★★★★★

Książka "Zwiadowcy.
Ruiny Gorlanu"
sprzedała się ponad
milion razy.

Recenzjonowana książka
zajęła 3. miejsce na liście
bestsellerów New York Timesa
za "Zmierzchem" Stephenie
Meyer i "Eragonem"
Christophera Paoliniego

Recenzja
tworzona
dla gazetki
szkolnej
"Ale News!"

28837140279517 zpe.gov.pl

Twórca recenzji:
Aleksander Gaszta 6B

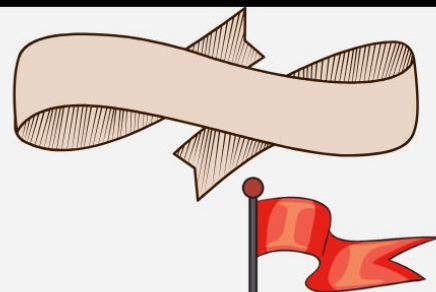
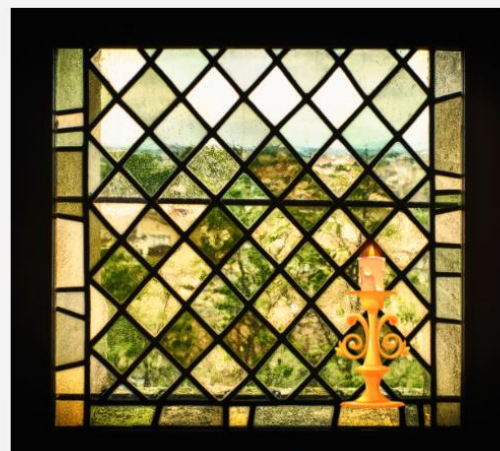
Absolwentki z zainteresowaniem przeglądają i czytają „AIE NEWS!”

Średniowieczny poczęstunek Smaki dawnej epoki

W ostatni piątek maja w klasie VA odbyło się na lekcji historii **niezwykłe spotkanie ze średniowieczem**. Helena oraz Amelia przygotowały dla nas **średniowieczny poczęstunek**. Danie główne była **kasza z grzybami**, na deser mogliśmy posmakować **pieczonych jabłek z orzechami** oraz **podpłomyków z miodem**. Kto miał jeszcze ochotę, mógł skosztować **jagód**. Było smacznie i ciekawie. **Kuchnia naszych przodków okazała się całkiem smaczna**. Przepisy nieskomplikowane i może warto wykorzystać je w naszych domach? **Serdecznie polecamy i czekamy na takie kolejne lekcje historii!**

Maja Falkiewicz

Grafika: KS

JAK ZROBIĆ PREZENT, Z KTÓREGO KAŻDY BĘDZIE ZADOWOLENÝ?

edycja : zrób to sam

JAK SPRAWIĆ, ABY NA TWARZY BYŁ UŚMIECH ?

KUP PIERWSZĄ LEPSZĄ RAMKĘ, KTÓRA CI SIĘ SPODOBA, WYDRUKUJ ZDJĘCIE Z OSOBĄ, KTÓRA DOSTAJE TEN PREZENT. MOŻESZ WZIĄĆ PRZEDMIOTY, KTÓRE CI SIĘ Z NIM LUB NIĄ KOJARZĄ, PRZYKLEJ DO RAMKI ORAZ WŁÓŻ ZDJĘCIE.

WEŹ KILKA KAWAŁKÓW PAPIERÓW TOALETOWYCH, ZŁÓŻ JE W JEDNĄ "KUPKĘ". W POŁOWIE ZWIŃ CIEKIM SZNURKIEM LUB NITKĄ, POTEŁ PORÓDZIELAJ WARSTWY, POMALUJ CZĘŚCI GÓRNE NAJLEPIJ CIENIAMI DO OCZU, DOKŁEJ PATYCZEK DO SZASZLÝKÓW ORAZ ZAWIŃ BIBUŁĄ, ZIELONY KWIATEK SKOŃCZONY, MOŻNA ZROBIĆ TEŻ CAŁY BUKIET.

WEŹ KARTY, TAKIE DO GRANIA NP. W WOJŃ, WYDRUKUJ ZDJĘCIA TAK, ABY ZMIĘSZYŁ SIĘ W OBRĘBIE JEDNEJ KARTY - CO WAŻNE, ŻEBY ZDJĘCIE NIE ZAKRYWAŁO LICZB I ZNAKÓW. ZRÓB TAK ZE WSZYSTKIMI KARTAMI. JESZCZE CO WAŻNE - NAJLEPIJ JAKBY NP. 4 KIER CZARNE I 4 KIER CZERWONE, Z KIERAMI MIAŁO TO SAMO ZDJĘCIE.

CZY MIŁOŚĆ JEST ZAWSZE NA PIERWSZYM MIEJSCU? WEŹ SŁÓDZICEK LUB SŁÓK, PRZYGOTUJ KARTKI. JAK MASZ KARTKI KOLOROWE - TO SUPER! NAPISZ JAKIEŚ MIŁE SŁOWA NA KARTKACH, A NA SŁÓKU PISZEMY "ZŁÝ DZIEŃ". WSPYJEMY KARTECZKI Z MIŁYMI SŁOWAMI. I GOTOWE! KIEDY NASZ PRZYJACIEL MA GORSZY DZIEŃ, MOŻE SIEGNAĆ DO SŁÓKA PO "MIŁĄ" KARTECZKĘ!

Pola Kiełńska 5D

ŻEGNAJ SZKOŁO! WITAJCIE WAKACJE!

FINISH

KOŃCZY SIĘ KOLEJNY ROK SZKOLNY PEŁEN NAUKI, WYZWAŃ I WSPÓLNYCH CHWIL.

DLA NIEKTÓRYCH JEST TO CZAS PRZYGOTOWANIA SIĘ NA POCZĄTEK NOWEJ PRZYGODY W SZKOLE ŚREDNIEJ, KLASIE 8 LUB NA PIERWSZY ROK Z OCENAMI.

ZACZYNAJĄ SIĘ TEŻ WAKACJE, ULUBIONY CZAS KAŻDEGO UCZNIA, JEST TO CZAS ZARÓWNO ODPOCZYNKU JAK I POZNAWANIA NOWYCH MIEJSC I PRZYJACIÓŁ.

NIWAŻNE, ILE MA SIĘ LAT, JEST TO POCZĄTEK TAK JAK I KONIEC JAKIEŚ PRZYGODY.

PIOTR KWIDZŃSKI 7G

New!

Rowerowy maj

Uczniowie z naszej szkoły mieli za zadanie przez cały maj jeździć rowerem.

Akcję prowadzi Pani Karolina Drewa.

Jest to super przygoda!

Pamiętaj każda klasa ma wyznaczoną osobę do zapisywania kto przyjechał rowerem do szkoły.

Codzienna jazda rowerem, wiatr we włosach oraz najważniejsze - codzienny ruch.

Trzeba pamiętać, aby pić dużo wody!

WATER

Tak uczymy się dyscypliny.

Rowerem do szkoły!

GOOD JOB!

Bierzesz udział?

Laura B.

Zasady bezpiecznej jazdy na rowerze

W związku z tym, że zbliżają się wakacje i dużo osób planuje wycieczki rowerowe, mam dla przypomnienia kilka zasad, które pozwolą nam na bezpieczne spędzanie wolnego czasu.

Obowiązkowe oświetlenie:

Rower musi mieć z przodu światło białe lub żółte, a z tyłu czerwone.

Prawidłowe pierwszeństwo:

Rowerzysta ma pierwszeństwo na drodze dla rowerów, gdy przecina jezdnię. Na przejściach dla pieszych musi zejść z roweru i go przeprowadzić.

Używanie kasku

i odbłasków: Obowiązek jazdy w kasku na rowerze dotyczy osób, które nie ukończyły 16 lat. Przepis ten wszedł w życie 3 czerwca 2026 r. Po zmroku niezbędne są elementy odbłaskowe i jasne ubrania.

Sygnalizacja manewrów:

Każdy skręt należy wyraźnie zasygnalizować wyciągnięciem ręki w odpowiednią stronę z wyprzedzeniem.

Jazda przy prawej krawędzi: Należy jechać możliwie blisko prawej krawędzi jezdni lub pobocza. Jeśli w pobliżu znajduje się ścieżka rowerowa, dziecko musi z niej korzystać.

Alicja Kwidzińska 4a

Wywiad z dziennikarką i operatorem kamery

Rozmawia nasza reporterka, Antonina Marchewicz.

● REC

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak wygląda praca w telewizji od kuchni? Kto decyduje o tym, jakie informacje trafiają do programu i jak powstają materiały, które oglądamy na ekranie? Dzięki temu, że nasza szkoła wygrała projekt „Polska Na TAK!”, miałam okazję zajrzeć za kulisy telewizji i porozmawiać z osobami, które na co dzień tworzą TVP3.

Moimi gośćmi byli Urszula Matysiak – redaktorka, oraz Rafał Perkowski – operator kamery. Opowiedzieli o swojej pracy, ciekawych wyzwaniach i tym, co najbardziej lubią w zawodzie.

Zapraszam do przeczytania naszej rozmowy

– być może odkryjecie, że telewizja

skrywa więcej tajemnic, niż się wydaje!

Tosia: Jak wygląda Wasza praca?

Urszula: Nasza praca każdego dnia wygląda trochę inaczej, bo każdego dnia zajmujemy się innym tematem. Rano w redakcji odbywa się kolegium na którym każdy z dziennikarzy ma przydzielony temat i ten temat staje się jego głównym zajęciem. Taką przygodą na dany dzień. Można trafić do lasu albo na jakąś ważną konferencję albo do Bolszewa, bo dzisiaj zapowiadamy niezwykle wydarzenie. Dla nas bardzo ważne. Koncert, który będzie odbywał się w waszej szkole w ramach akcji "POLSKA NA TAK!" i muszę przyznać, że jestem pod ogromnym wrażeniem tego, jak wspaniale redagujecie, przygotowujecie swoją gazetkę „ALE NEWS!”. Bardzo bym chciała by to też wybrzmiało we wszystkich naszych dziennikarskich relacjach.

Tosia: Czy trudno jest stać przed kamerą? Czy towarzyszy temu stres?

Urszula: - Stres jest z każdym rokiem pracy coraz mniejszy, ale tak naprawdę to czego widzowie nie widzą ani nie wiedzą to są różne sytuacje, które się zdarzają się jeszcze przed wejściem na wizję, np. mamy kłopot z dojazdem w miejsce akcji dlatego, że są korki albo szlaban zamknięty albo zupełnie inne wydarzenie na drodze. Dużo też jest problemów technicznych o których nigdy widzom nie mówimy. A na samym końcu taką wisienką na torcie jest wejście na żywo na antenę i wówczas już możemy się wyluzować i skupić tylko na tym, aby widzom jak najciekawiej opowiedzieć to czym danego dnia się zajmujemy.

Tosia: Czy na początku było trudno?

Urszula: Tak, było trudno. Dlatego warto, myśląc o zawodzie dziennikarza w przyszłości zacząć przygotowywać się tak naprawdę już w waszym wieku. To jak tworzycie tą gazetkę, jak jest przygotowana perfekcyjnie i profesjonalnie - to jest najlepszy dziennikarski warsztat. Wy teraz jako młode talenty pokazujecie siebie i co najważniejsze pracujecie ze słowem. To jest podstawa na której będziecie bazować już zawsze. Mam nadzieję, że w tej redakcji już jest kilka osób, które myślą o zawodzie dziennikarza. Może wybiorą prasę, ale może wybiorą telewizję. Już naprawdę pracujecie nad podstawami, które będą procentować w przyszłości.

Jakie wyzwania
i zadania
czekają
na dziennikarza
i operatora
kamery?

Tosia: Czy praca z kamerą jest trudna?

Rafał: Ja zaczynałem w wieku 15 lat. Najpierw była to tylko zabawa i nagle zrobił się z tego mój zawód i zacząłem zarabiać. Nagle hobby stało się pracą. Mówią, że jeśli lubisz to co robisz, tzn., że nie przepracowałeś ani jednego dnia.

Tosia: Czy ludzie Was zaczepiają na ulicy?

Urszula: Bardzo często nas ktoś zaczepia, np. z ciekawości - aby dopytać co się dzieje lub czym się teraz zajmujemy. Ludzie również nas pozdrawiają - bardziej lub mniej przyjemnie, dlatego, że telewizja budzi różne emocje. Każdy dziennikarz musi być gotowy na różne opinie. Na to, że nie zawsze wymiana zdań jest bardzo taka życzliwa. Wiadomo, że redakcje neewsowe zajmują się bardzo wieloma tematami, a niektóre z nich budzą też emocje negatywne. Dziś jedna mamy taki dzień, kiedy spotykamy się tylko z życzliwością, z pozytywną energią, dlatego, że naszym neewsem jest koncert i konkurs, który wygrała Szkoła Podstawowa nr 2 w Bolszewie.

Rafał: Ludzie zaczepiają i faktycznie bywa miło, ale też mniej miło. Są osoby, które w pierwszym już kontakcie podrzucają swój problem, abyśmy się nim zajęli, a to najczęściej starsi ludzie, którzy nie obsługują maila i wówczas jedyna droga kontaktu pozostaje bezpośrednia z dziennikarzem. Proszą, aby się zainteresować konkretnym tematem i pomóc im go rozwiązać albo chociaż nagłośnić. Ja jednak wolę stać za kamerą.

Tosia: Czy pytania są układane wcześniej czy przychodzą spontanicznie?

Urszula: Zawsze pytania trzeba przygotować dzień wcześniej, kiedy już wiemy z kim będziemy przeprowadzać wywiad. Przede wszystkim uzyskać jak najwięcej informacji o danej osobie - o jej życiu, o jej działalności, twórczości. Jednakże, życie dziennikarza często zaskakuje i na kilka minut przed spotkaniem wypływają jakieś ciekawostki o danej osobie, np. dowiadujemy się czegoś takiego mocnego, wyraźnego - od czego chcemy ten wywiad właśnie zacząć. Więc te pytania przed rozmową często się zmieniają.

Tosia: Czy ten mikrofon jest ciężki?

Urszula: Mikrofon waży około pół kilograma, a wiesz ile waży kamera taka największa, na której pracują operatorzy aż 25 kg! Nie wszyscy mogą ją dźwigać ze względu na problemy zdrowotne.

Urszula: Rafał ma lżejszą kamerę, ale też bardzo dobrą. Waży 2,5 kg. Każdy z Was może być dziennikarzem, bo teraz wystarczy mieć telefon, który wszyscy posiadamy też z kamerą. Te telefony służą często do tego, by zrealizować cały materiał. Jeżeli jesteśmy w miejscu trudno dostępnym i musimy zareagować na bieżąco nagrywamy telefonami. Musimy jednak zadbać o to by była dobra rozdzielczość, ładny kadr i takie materiały mogą później służyć do tworzenia neewsów emitowanych w telewizji. I tak naprawdę nawet osoby w Waszym wieku, jeżeli są zainteresowane dziennikarstwem mogą taki materiał pełnowartościowy zrobić telefonem lub sprzętem którym akurat dysponujecie.

Tosia: Jak długo Państwo wykonują swoje zawody?

Rafał: Ja zaczynałem hobbistycznie od 15 tego roku życia, a zarobkowo ok. 19 tego roku czyli już 21 lat pracy. Najpierw pracowałem w rodzinnej mojej miejscowości, potem byłem w Poznaniu, Wrocławiu, Warszawie, w okolicach Trójmiasta, chwilę też współpracowałem z telewizją TTM w Wejherowie i z Naszą Telewizją z Władysławowa. Musiałem bardzo daleko odjechać z Gdańska, aby do niego wrócić.

Urszula: Nie podejmuję się liczyć, ale w tym miejscu w Oddziale Gdańskim Telewizji Polskiej w sumie 10 lat.

Zaczynałam pracę od drugiego roku studiów. Po drugim roku studiów trafiłam na praktyki do redakcji i już tam zostałam na kolejne lata. Później jeszcze zmieniałam redakcje, aż ostatecznie wyłądownałam tutaj w Gdańsku. Bardzo mi się tu podoba. Zawód dziennikarza wymaga podróżowania,

przemieszczania się. Reporterzy są to ludzie, którzy z natury są ciekawi świata i potrafią przejechać setki kilometrów każdego miesiąca. Dziś jesteśmy tu w Bolszewie, a jutro możemy być w drodze do Szwecji lub do Anglii. W naszym zawodzie są też ludzie, którzy są korespondentami i one najczęściej podróżują. Cały czas są w drodze i między czasie muszą przygotowywać neewsy, relacje.

Tosia: Zawód dziennikarza ma różne oblicza?

Urszula: Tak, zawód dziennikarza łączy w sobie wiele różnych zawodów. Trzeba mieć różne umiejętności, np. kreatywność, refleks, umieć się odnaleźć w różnych, czasami bardzo trudnych sytuacjach.

Tosia: Myślę sobie, że ta praca nie jest ani łatwa ani trudna?

Urszula: Nie jest łatwa, bo wymaga dużego wysiłku i działania na pełnych obrotach, często pod presją czasu, ale ułatwia ją to, że jest bardzo wciągająca. Każdy dzień w życiu dziennikarza wygląda zupełnie inaczej. Trudno o typowe wypalenie zawodowe, które może wynikać z tego, że ktoś zwyczajnie nudzi się swoją pracą. Nam to nie grozi. Każdy dzień przynosi inne wyzwania, inne przygody.

Tosia: Bardzo dziękuję za rozmowę. Pokazaliście nam Państwo zawody, które mogą być inspiracją dla osób z ósmych klas.

Wywiad opracowała i przeprowadziła: Antonina Marchewicz z klasy 6C, foto & grafika: KS

Stop palenia e-papierosów!!!

E-papieros? Mniej dymu - więcej złudzeń!

Podgrzewana chemia. Ryzyko nowotworu gratis!

✦ **Szkodliwe dla zdrowia**

e-papierosy nadal zawierają nikotynę i inne toksyczne substancje, które mogą uszkadzać płuca i serce.

✦ **Uzależniają** – nikotyna silnie uzależnia, utrudniając późniejsze zerwanie z nałogiem.

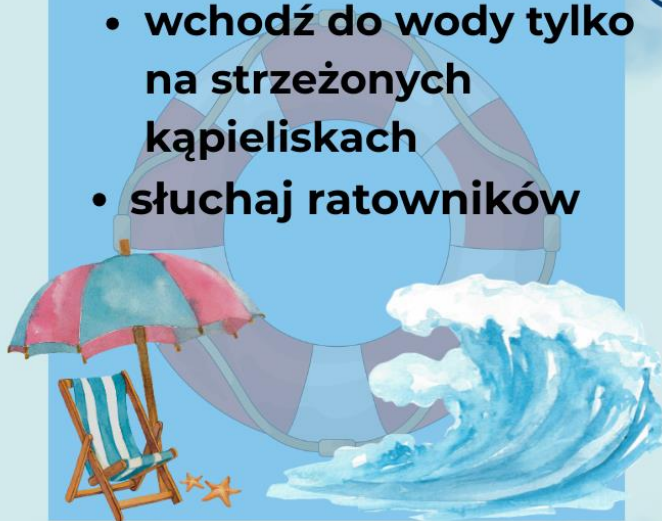

Hania Zieleniewska 8E

BEZPIECZNE WAKACJE

NAD WODĄ

- wchodź do wody tylko na strzeżonych kąpieliskach
- słuchaj ratowników

UPAŁY

- pij dużo wody
- noś czapkę
- używaj kremu z filtrem

GÓRY I LAS

- nie schodź ze szlaków
- sprawdzaj pogodę
- uważaj na kleszcze

112

numer alarmowy
w całej Europie

Autor :
Emilia Sikorska 6c

SŁODYCZOWE REKORDY GUINNESSA

Na świecie ludzie biją rekordy w różnych dziedzinach. Jedne z najbardziej niezwykłych dotyczą jedzenia, a szczególnie słodczy. Cukiernicy i firmy z wielu krajów próbują stworzyć największe czekolady, lizaki czy inne słodkie przysmaki. Takie rekordy trafiają do słynnej księgi rekordów świata – Guinness World Records. Często przygotowanie tak ogromnych słodczy wymaga wielu dni pracy, specjalnego sprzętu i dużej liczby zaangażowanych osób.

Największa tabliczka czekolady

Największą tabliczkę czekolady na świecie przygotowała firma Thorntons w mieście Derby w Wielkiej Brytanii. Rekord ustanowiono 7 października 2011 roku. Czekolada ważyła ponad 5 ton to tyle co jeden słoń afrykański. Do jej przygotowania użyto ogromnej ilości kakao, mleka i cukru. Tabliczka została wykonana z okazji setnej rocznicy powstania firmy. Była tak duża, że do jej przygotowania potrzebna była specjalna forma.

Największy lizak

Największy lizak na świecie został wykonany przez firmę See's Candies w mieście Burlingame w stanie Kalifornia w Stany Zjednoczone. Rekord ustanowiono 18 lipca 2012 roku. Lizak ważył około 3176 kilogramów i miał ogromny okrągły kształt. Przygotowanie tak dużego słodczya było bardzo trudne, ponieważ cukier musiał być podgrzewany i wlewany do specjalnej formy.

Największy żelek (gummy bear)

Ogromny żelek w kształcie misia powstał w Stany Zjednoczone w 2011 roku. Został przygotowany przez firmę Giant Gummy Bear. Ważył około 26 kilogramów i był prawie tysiąc razy większy od zwykłego żelka. Miał również klasyczny smak owocowy. Ten rekord pokazuje, że nawet małe słodczy mogą zostać powiększone do ogromnych rozmiarów.

Największa cukrowa laska

Największą laskę cukrową wykonano w mieście Geneva w stanie Illinois w Stany Zjednoczone w 2012 roku. Laska miała ponad 15 metrów długości. Została przygotowana podczas świątecznego wydarzenia, a jej czerwono-białe paski przypominały tradycyjne świąteczne słodczy. Do jej wykonania zużyto ogromne ilości cukru.

Największa bombonierka

Jedną z największych bombonierek z czekoladkami zaprezentowano w Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich w 2018 roku. W ogromnym pudełku znajdowało się bardzo dużo czekoladowych pralinek. Całość ważyła kilka ton i była przygotowana specjalnie na wydarzenie promujące słodczy.

Podsumowanie

Rekordy związane ze słodczymi pokazują, jak kreatywni potrafią być cukiernicy i producenci z różnych krajów świata. Dzięki takim pomysłom powstają niezwykle słodczy, które zadziwiają ludzi swoim rozmiarem i wagą. Choć na co dzień jemy zwykłe czekolady czy lizaki, gdzieś na świecie powstają ich ogromne wersje, które zapisują się w historii rekordów.

Apolonia Hewelt 5D

**„ALE NEWS!” OD TEGO ROKU DOSTĘPNY W WERSJI PAPIEROWEJ!
TO, CO WYDAWAŁO SIĘ NIEMOŻLIWE, OKAZAŁO SIĘ MOŻLIWE! JESTEŚMY
SZCZĘŚLIWI I ZAPRASZAMY RESZTĘ DO WSPÓLNEJ RADOŚCI!**

DRODZY CZYTELNICY! MAMY DLA WAS PACHNĄCĄ FARBĄ DRUKARSKĄ WIADOMOŚĆ! PO LATACH W FORMIE ELEKTRONICZNEJ, NASZA GAZETKA WRACA NA PAPIERZE. CHOĆ WERSJA ONLINE BYŁA PRAKTYCZNA, ZAWSZE TĘSKNILIŚMY ZA TRZYMANIEM WŁASNEGO NUMERU W DŁONIACH. TERAZ MAMY PIĘKNY ROCZNIK, KTÓRY MOŻNA DUMNIE POKAZAĆ I POŁOŻYĆ NA PÓŁCE, PRZECZYTAĆ W BIBLIOTECE MOTYLI. TO WSZYSTKO DZIĘKI NASZYM SPONSOROM: **RADZIE RODZICÓW, PROGRAMOWI ERASMUS+ ORAZ OD MARCA - WÓJTOWI GMINY WEJHEROWO, PRZEMYSŁAWOWI KIEDROWSKIEMU. PANIE WÓJCIE, LICZYMY NA DALSZĄ WSPÓŁPRACĘ!** DZIĘKI WAM, DRODZY DARCYŃCY, NASZE SŁOWA NIE TYLKO LECĄ W ŚWIAT, ALE TEŻ PIĘKNIE SIĘ DRUKUJĄ! MY NIE ZWALNIAMY TEMPA - MOŻE TO POCZĄTEK WIELKIEGO POWROTU PAPIEROWEJ PRZYGODY?

Z UŚMIECHEM I DUMĄ, REDAKCJA

PODZIĘKOWANIE

Redakcja miesięcznika „Ale NEWS!” serdecznie dziękuje
**Panu Przemysławowi Kiedrowskiemu,
Wójtowi Gminy Wejherowo**

za współpracę - za sfinansowanie wydruku gazetki
Szkoły Podstawowej nr 2 w Bolszewie.

Dzięki Pana pomocy nasze młode talenty dziennikarskie mogą
rozwijać skrzydła, pasję, talenty,
przez to życie szkolne nabiera barw i energii!

Pańska życzliwość sprawia,
że nasze plany i marzenia stają się rzeczywistością,
a społeczność zyskuje nowych Czytelników.

Jeszcze raz dziękujemy za nieocenioną pomoc i ogromne wsparcie.

Zespół redakcyjny „Ale NEWS!”

Polska pełna przygód

- najciekawsze atrakcje przyrodnicze i rozrywkowe

Białowieski Park Narodowy

Ostatni naturalny las nizinny Europy.
Można tu spotkać żubry.

Morskie Oko

Najsłynniejsze jezioro w Tatrach.
Otoczone wysokimi szczytami.

Pustynia Błędowska

Największa pustynia w Polsce.
Nazywana „Polską Saharą”.

Krzywy Las

Sosny wygięte w nietypowy sposób.
Jedna z największych zagadek przyrodniczych Polski.

Energylandia

Największy park rozrywki w Polsce.
Ponad 100 atrakcji dla odwiedzających.

Autor: Emilia Sikorska 6c

Podziękowanie

Z GŁĘBI SERCA DZIEKUJEMY
PANI JADWIDZE SKIERKA

ZA WYJĄTKOWĄ PRACĘ I ZAANGAŻOWANIE W TWORZENIU GRAFIK DO NASZEJ GAZETKI „AlE NEWS!” W ROKU SZKOLNYM 2025/2026. PANI DZIEŁA WZBOGACIŁY NASZE ARTYKUŁY I PRZYCIĄGAŁY UWAGĘ CZYTELNIKÓW. OKŁADKI PIERWSZYCH STRON STAŁY SIĘ PRAWDZIWĄ WIZYTÓWKĄ NASZEJ PUBLIKACJI. DZIEKUJEMY ZA POSTACIE DZIENNIKARZY, KTÓRE TOWARZYSZYŁY NAM CAŁY ROK SZKOLNY, WPROWADZAJĄC NAS W ŚWIAT INFORMACJI. PANI TWÓRCZOŚĆ, PEŁNA PASJI, SPRAWIAŁA, ŻE KAŻDA PUBLIKACJA NABIERAŁA ŻYCIA. JESTEŚMY WDZIECZNI ZA PANI WKŁAD W SUKCES NASZEJ GAZETKI.

DZIEKUJEMY ZA PANI SERDECZNOŚĆ,
KTÓRA UCZYNIŁA WSPÓŁPRACĘ SATYSFAKCJONUJĄCĄ.

Z wyrazami szacunku,
Redakcja gazetki „AlE NEWS!”

Podziękowanie

Zespół Szkolnej Gazetki „AlE NEWS!” pragnie serdecznie podziękować Radzie Rodziców za całoroczną, owocną współpracę.

Wasze nieocenione wsparcie finansowe, duchowe oraz motywacyjne miało ogromny wpływ na naszą działalność. Dzięki Waszej pomocy mogliśmy realizować nasze ambitne projekty, a każdy gest uznania i zrozumienia dodawał nam sił do działania. Wierzymy, że wspólnie tworzymy coś wyjątkowego, co wzbogaca naszą społeczność szkolną. Dzięki Waszej obecności i wsparciu czujemy się pewniejsi, a Wasze zaangażowanie jest dla nas inspiracją do dalszego rozwoju i poszukiwania nowych wyzwań.

Dziękujemy!

Redakcja „AlE NEWS!”

NAJLEPSZE PISMO SZKOLNE!

Redakcja Online

Redaktorki Naczelne:

ZOŚKA SŁOWIŃSKA & AGATA KOWALEWSKA

Zastępcy: Aurelia Bullman, Julia Waśniowska, Maja Jagnow, Apolonia Hewelt, Pola Kiełńska, Olek Gaszta.

Graficy i ilustratorzy: Inga Gruba, Dorota Cirocka, Julia Menżyńska, Laura Budzisz, Agata Ciskowska, Zuzanna Czapp, Kamila Hadam, Milena Stawicka.

Koordynator, skład, grafika:
p. Katarzyna Smentoch

Korekta: p. Katarzyna Paczoska

alenewsboldzewo@gmail.com

Okładka, oprawa graficzna: Jadwiga Skierka ART

Zespół redakcyjny: uczniowie klas IV - VIII

Adres Redakcji:

Szkoła Podstawowa nr 2 w Bolszewie

ul. Leśna 35, 84-239 Bolszewo

<http://sp2boldzewo.pl/>

